

Ako vysoko je nebo nad zemou, tak Jeho milosť prevyšuje tých, čo sa ho boja. Ako je vzdialený východ od západu, tak vzdďľuje od nás naše neprávosti

Žalm 103:11–12

Nie som veľkým bádateľom vesmíru, hviezd, slnečnej sústavy, ale predsa ma toto Slovo oslovilo a prinútilo zamyslieť sa nad pravdou, ktorá je tu napísaná. Najskôr sa zastavím pri druhej časti verša. Ako je vzdialený východ od západu, tak vzdďľuje od nás naše neprávosti.

Keď som sa nad tým slovom zamýšľala, pýtala som sa samej seba: Prečo Dávid nepovedal, ako ďaleko je sever od juhu? Tu sú výsledky mojej úvahy.

Vzdialenosť medzi severom a juhom sa dá zmerať. Medzi severným a južným pólom je vzdušnou čiarou asi dvadsaťtisíc kilometrov. Ale dá sa zmerať vzdialenosť medzi východom a západom? Zistila som, že to nie je možné. Použijem takýto príklad: Keď som v Bratislave, Tokio je odo mňa na východ a Londýn na západ. Keď pôjdem smerom k Tokiu a budem v meste Peking, budem mať Tokio na východ, ale Bratislava bude odo mňa na západ. Keď budem v Tokiu, New York bude odo mňa na východ a Peking na západ. A keď budem v New Yorku, bude Bratislava na východ a Tokio na západ. To znamená, že vôbec nezáleží na tom, ako ďaleko pôjdem na východ, jednoducho nikdy nedorazím k východu. Tak isto, keď pôjdem na západ, nikdy sa tam nedostanem. Aká veľká múdrosť je v tomto slove! Boh vzdialil moje neprávosti na miesto, kde ich nikdy nenájdem. Keď Boh odpustí môj hriech, odloží ho tak, že sa k nemu nevracia a ani mi ho nepripomína.

Tu vidím ten veľký rozdiel medzi Božím odpustením a mojím. Ja odpustím a dlho trvá, kým zabudnem. A ako často sa mi stáva, že by som tomu druhému rada pripomenula, čo mi spôsobil. Som rada, že tak ako v mojom srdci rastie bázeň voči Bohu, tak viem zo srdca odpustiť sebe i druhým a zabudnúť.

Ako vysoko je nebo nad zemou, tak jeho milosť prevyšuje tých, čo sa ho boja

Vraciam sa k prvej časti verša. Neštudovala som vzdialenosti medzi nebom a zemou, ale viem, že vzdialenosti medzi planétami sa počítajú na svetelné roky. Ľudská myseľ nie je schopná predstaviť si ani pochopiť tie vzdialenosti; vzdialenosti vyjadrujú len matematické čísla. A k tejto vzdialenosti prirovnáva Dávid Božiu lásku a milosť. Pre človeka je Božia láska nekonečná.

Je to pre mňa zahanbujúce a zároveň potešujúce. Som milovaná nekonečnou láskou a ja ju neviem opäťovať. Ako dobre, že Boh ma neporovnáva so sebou a chce len to, aby som mu dôverovala a milovala ho tak, ako som schopná.

Ďakujem Ti, Pane Ježišu, že skrze Tvoju preliatu krv mi Boh odpustil, nepripomína mi moje neprávosti, nevyhľadáva ich a nechce, aby som ich vyhľadávala ja.

So súhlasom autorky prevzaté z publikácie: Oľga Jedináková *Svedectvá tejto doby*, str. 75-76.